

drobne razprave, ampak zaslediti in pokazati splošno idejo in načrt bodočemu delu. Nadležnim, abderitskim nadrikritikom, katerih duševno obzorje ne sega preko konca njih kitajskega noska, pa odgovarjam že vnaprej z Bismarckom: „Nur der Blick auf's Ganze macht im Kriege den Helden, im tätigen Leben den Mann von Geschäften, in der Kunst den Künstler, in der Wissenschaft den Weisen, im Studium der Theologie den Theologen; ohne ihn ist der erste nur ein Soldat, der zweite ein Tagelöhner, der dritte ein Handwerker, der vierte, so Gott will, ein Gelehrter, und der letzte ein Silbenkrämer.“

Zasledovanje in odkrivanje velikih idej ni brez nevarnosti in senčnih strani, posebno velja to o mladem narodu brez izkustva: take ideje ga navdajo z megalomanijo, ga omamijo in zazibljejo v leno ekstazo. Mlade generacije se polasti neka eksaltacija navdušenja, iz katerega se ne iztrezni tako lahko in hitro, narod izgubi sposobnost in dovzetnost za dobro, realno delo, katero edino ustvari tiste pogoje, ki omogočavajo uresničenje ideje. Velika nevarnost tiči tudi v tem, da se nahajajo spekulanti, ki pod egido ideje iščejo osebnih, nizkih koristi in tako kompromitirajo nove ideje kot nove mode ali sporte in jih s tem a priori lišijo potrebne resnosti in vztrajnosti.

Take nevarne fantaste in eterne idealiste, ki ne računajo z realnimi razmerami in potencami, je treba ohladiti in iztrezniti, kar se pa najlaže zgodi s tem, da se jim pokaže še druga, senčna stran svetlega novca, da postavimo privlačni tezi odbojno antitezo nasproti.

Ideje kulturnega edinstva med Jugoslovani, enkrat vzbujene, ne zatre in ne oslabi nobena intriga dunajsko-berlinskih diplomatov. O njih velja Napoleonov izrek: ils morderont sur du granit.

(Konec prihodnjic.)

V mraku.

Za gozde solnce je zašlo,
odsev se blesketa krvav,
vse tiho — vetrček samo
čez bilke diha velih trav.

In sence vstajajo okrog
in v lahen spletajo se mrak,
na speči vlegajo se log,
da sen zasnivajo sladak . . .

In pala noč je na zemljo,
zabliskal zvezd se milijon . . .
Kam si zazrlo se oko,
srce, še nisi prosto spon?

Sanjal bi človek v mehko noč,
o dnevih solnčnih bi sanjal,
ko zrl obraz je smehljajoč
in očke ji poljuboval . . .

Philetas.